

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a pártfogó ügyvéd által képviselt **felperesnek** a Borschené dr. Perity Krisztina ügyvéd által képviselt **alperes** ellen **kártérítés** iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 34.P.89.339/2003. szám alatt megindított, és a Fővárosi Bíróság 56.Pf.632.405/2008/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében a felperes által előterjesztett Pfv.8. sorszámú felülvizsgálati kérelem folytán indult eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A felperes részére a felülvizsgálati eljárásban kirendelt pártfogó ügyvéd díját és a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes ingatlanán - mely természetben a B.hrsz. alatt található - 1993. szeptember és október hónap folyamán ismeretlenek nagy mennyiségű sziklás, márgás-agyagos és részben törmelékes anyagot tettek le. A felperes 1993. november 7. napján tett feljelentése alapján a Budapest, XII. kerületi Rendőrkapitányság előtt 118-7254/1998.bü számon indult nyomozati eljárás során kirendelt T. P. igazságügyi szakértő a szakvéleményében megállapította, hogy a felperesi ingatlanon lerakott anyag valószínűleg azonos a között folyó építkezésen kitermelt kőzetanyaggal. A Budapesti Rendőrfőkapitányság Bűnüldözési Főosztály Vagyonvédelmi Osztálya a környezetkárosítás büntettének alapos gyanúja miatti ismeretlen tettes elleni nyomozást 1998. december 10. napján kelt határozatában elévülés miatt megszüntette.

A felperes 2003. július 14-én előterjesztett, majd utóbb módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperesi vállalkozót 4.904.160 forint és kamatai, valamint perköltség megfizetésére, a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése alapján.

Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte; vitatta annak jogalapját és összezszerűségét, valamint elévülési kifogással élt.

Az elsőfokú eljárás során kirendelt G. Gy. igazságügyi szakértő a szakvéleményében megállapította, hogy a nyomozati eljárásban kirendelt T. P. és S. E. szakértők az iratok szerint egy szomszédos telken vizsgálódtak, valamint, hogy a perbeli ingatlanon lerakott törmelékes anyag, illetve a szám alatti ingatlanon található két talaj azonossága mintegy 10 év távlatában már nem állapítható meg, mint ahogyan a lerakott anyag mennyisége sem. Álláspontja szerint a perbeli ingatlan természetes állapota a lerakott talaj, törmelék révén nem károsodott, többletköltség egy esetleges hasznosítás során merülhet fel, a területen károsodás nem következett be.

Az elsőfokú bíróság által meghallgatott tanúk arra vonatkozóan nyilatkoztak, hogy a perrel érintett terület a felperes részbeni tulajdonában, illetve részben kizárólagos használatában állt, továbbá, hogy az építkezésről a felperes telkén lerakott anyag mennyi lehetett.

A elsőfokú bíróság felperes keresetét elutasította. Az alperes elvülési kifogásának elutasítását követően a keresetet érdemben vizsgálta. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a felperes a keresete megalapozottságára vonatkozó bizonyítási tehernek nem tudott eleget tenni, követelésének jogalapját ezért a bíróság nem állapította meg. A bíróság által kirendelt szakértő, és a meghallgatott tanúk nem támasztották alá ítéleti bizonyossággal a felperes keresetében előadottakat.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes fellebbezett, amelyben annak hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást nem folytatta le, mert a kereset jogalapjának alátámasztása érdekében kért új igazságügyi szakértőt nem rendelte ki, és az általa kért tanúkat sem hallgatta meg. G. Gy. igazságügyi szakértő a szükséges anyagvizsgálatot nem végezte el, arról szemrevételezéssel adott véleményt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a szükséges bizonyítási eljárást az elsőfokú bíróság lefolytatta, eljárási szabálysértést nem követett el, ítélete megalapozott.

A Fővárosi Bíróság jogerős ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróságnak a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 206. §-ának (1) bekezdésén alapuló mérlegelését a másodfokú bíróság csak akkor változtathatja meg, ha a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékok egybevetése kirívóan okszerűtlen. Ezt a másodfokú bíróság nem állapította meg. Kiemelte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 141. §-ának (6) bekezdésében foglaltakat helyesen alkalmazta. Helytállóan utasította el a Pp. 182. §-ának (3) bekezdésében foglaltak figyelembevételével az új szakértői vélemény beszerzése iránti bizonyítási indítványt is. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 221. § (1) bekezdésében előírt indokolási kötelezettségének eleget tett.

A jogerős ítélet ellen a felperes pártfogó ügyvéd útján terjesztett elő joghatályos felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az ügyben eljáró bíróságok új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint a bizonyítási eljárásban a döntés alapjául elfogadott igazságügyi szakértői vélemény nem tárta fel a tényállás megállapításához szükséges tényeket, a nyomozati eljárás során készült szakértői véleménnyel ellentétes megállapításokat tartalmaz.

A felperes pótlólag csatolta a Budapesti Igazságügyi Szakértői Kamara Etikai Tanácsának 67/EB/2009. számú - nem jogerős - határozatát, amelyben a szakértőt figyelmeztetésben részesítette. Megállapította, hogy az igazságügyi szakértő az eljárására vonatkozó jogszabályokat megsértette, amikor a felperes perében készített szakvéleményében szubjektív megállapításokat is tett.

Az alperes ellenkérelmében a Fővárosi Bíróság felülvizsgálati kérelemmel támadott 56.Pf.632.405/2008/4. számú ítéletét hatályában fenntartani kérte. Álláspontja szerint a felperes által becsatolt etikai tanácsi határozat nem tartalmaz olyan tényköörülményeket a szakvéleménnyel kapcsolatban, amelyek az eljáró bíróságoknak - a felperes által állított - jogszabálysértő mérlegelését támasztaná alá. Hangsúlyozta, hogy a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése alapján az eljáró bíróságok helyesen értékelték a bizonyítatlanságot a felperes terhére. Téves és megalapozatlan az a felperesi állítás, amely szerint a jogerős ítélet kizárólag a szakértői véleményen alapul.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése értelmében a fél a jogerős ítélet vagy az ügy érdekében hozott jogerős végzés felülvizsgálatát a Legfelsőbb Bíróságtól jogszabálysértésre hivatkozással kérheti.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárás eredményeként megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme nem megalapozott.

Az eljárt bíróságok helytálló indokolással, széleskörű bizonyítási eljárás lefolytatását követően hozták meg a megalapozott döntésüket. A döntésük során figyelembe vették, értékelték a vitatott szakértői véleményt is, de egyúttal valamennyi bizonyíték - így többek között a becsatolt nyomozati iratok, tanúvallomások - együttes értékelése, mérlegelése alapján jutottak arra a következtetésre, hogy az okozati összefüggés teljes bizonyossággal nem állapítható meg. Ennélfogva az alperes sem kártérítésre, sem az eredeti állapot helyreállítására nem volt kötelezhető.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálni kért ítéletet - jogszabálysértés hiányában - a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pártfogó ügyvédi képviselőt a Jogi Segítségnyújtó Szolgálat engedélyezte a felperes részére. A pártfogó ügyvéd díját a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 11/A. § (2) bekezdése értelmében az állam viseli. Erről az elsőfokon eljárt bíróság a jogerős határozatnak a Pp. 87. §-ának (2) bekezdésében foglalt adatokat tartalmazó kivonata közlésével nyolc napon belül értesíti a Jogi Segítségnyújtó Szolgálatot.

A felperesnek a felülvizsgálati eljárásban fenntartott költségmentessége miatt a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli.

A Pp. 270. §-ának (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest, hogy fizesse meg az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségét.

Budapest, 2009. szeptember 16.

Dr. Uttó György s.k. a tanács elnöke, Dr. Erményi Lajos s.k. bíró,
Dr. Besenyeiné dr. Varga Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

M.Zs.

bírósági ügyintéző

